

КАК СТИГНАХ ДОТУК ?

Най-страшната опасност - да загубим себе си се промъква бавно и незабелязано в живота ни, като нещо нереално и незначително. Единствено тази загуба умее да се промъква така неуловимо - когато загубим крак, ръка, пет долара непременно го забелязваме . Киркегор

Сблъсквайки се с истината, хората понякога губят равновесие , но бързо се съвземат и хукват в друга посока, все едно нищо не се е случило ... Уинстън Чърчил

В сравнение с поколенията преди нас ние имаме по-големи очаквания от себе си, но в същото време нашата устойчивост е по-ниска. Това ни прави неподготвени за лишения и безпомощни пред лицето на препятствията, на които се натъкваме вътре в душите си или в света около нас ... Барбара Де Анджелис

Някои хора не желаят да им показват истинското си аз, защото колкото и да не ви се вярва, те се чувстват добре така, и вашата моментна роля чудесно пасва към собствените им недостатъци. Б.Д Анджелис

Независимо дали го съзнаваме, всеки от нас има своята личностна сянка. Тя представлява всичко онова, което носим в себе си като неосъзнато, недоразвито, отхвърляно, потиснато, отречено... Б.Д Анджелис

Истинските повратни моменти винаги съдържат елемент на скръб и раздяла. Без значение колко прекрасен живот ни обещава бъдещето, ние ще скърбим за това, което оставяме в миналото, защото знаем, че то никога няма да се върне... Б.Д Анджелис

Разкъсван между две реалности, минало и бъдеще, между нещо солидно и нещо безформено, между представите ни за нещата и тяхното действително развитие - ние се чувстваме объркани, ужасно замаяни и дори ни обзема страх. Човек се изправя пред потресаваща дилема, когато открие, че ... живее живота си в някакъв транс... в нещо като сън. В такъв момент настъпва нещо поразително. Едното е отчаяние, другото е внезапно пробуждане...Сам Шепърт

Чак когато решим да включим себе си за живот , ние осъзнаваме каква е тежестта на това изключване, защото не откриваме бутон за включване. Б.Д. Анджелис

Ами ако благодатните сили, направляващи загадъчно хората по целия път на живота, проявяват своето действие само когато има проявен стремеж от наша страна ?

Когато сме в най-дълбок мрак, всъщност сме най-близо до светлината . Свами Вивекананда

Поискаш ли да разбереш своето минало, вгледай се в настоящето. Поискаш ли да разбереш своето бъдеще , вгледай се в настоящето... Памасамбава - тибетски монах.

Ако видим постлан пред погледа ни път, вероятно това не е нашия път, сигурно сме видели като свой пътя на друг. Нашия собствен път е нещо, което се открива постепенно, с всяка следваща стъпка...Б.Д.Анджелис

Да намериш верния курс сред неочакваното в твоя живот изисква огромна вътрешна сила - силата да приемеш известно време да бъдеш нищо и никой , за да можеш да прецениш какъв си бил досега и какъв искаш да бъдеш оттук нататък... Б.Д.Анджелис

Дори да не виждаме ясно пътя пред себе си, дори да не знаем къде точно ще стигнем, ще се научим да вървим без помощта на карта, а това означава да вървим бавно напред, стъпка по стъпка. Не е нужно да виждаме целия път, само следващата крачка... Б.Д. Анджелис

Не знаем кога ще се зазори, но вече вярваме, че това ще стане и отваряме всички врати...Б.Д.Анджелис

Няма как да откриеш какво си променил у себе си, ако се върнеш там, където нищо не се е променило... Н.Мандела

Вживей се първо във въпросите, и някой ден, без сам да усетиш ще заживееш и с отговорите Райнер Мария Рилке

Изчакай верния миг, сърце мое. За всяко нещо си има време. Градинарят даже да излива реки в своята градина, дърветата няма да родят плод преди сезона... Кабир

Бъди тук сега. Бъди другаде след това. Толкова ли е сложно ? Дзен

Обърни лицето си към слънцето и сенките ще останат зад теб. Маорска поговорка.

Трябва повече да се замисляме за немислимото, защото когато нещо е станало немислимо, там мисълта е изчезнала, остават само безумни действия --- Джеймс Фулбрайт.

Страстта не е нещо, което идва, когато избягаме от делничния живот в търсене на високоволтови настроения. Ако отваряме себе си докрай за това, което ни носи всеки миг от живота, и ако привикваме да възприемаме жадно света, ние всъщност непрекъснато преоткриваме страстта. Б.Д. Анджелис

Сърце, което пламти от любов, задължително ражда радост . Майка Тереза

Защо толкова се страхуваме от истината ?

Защо истината плаши толкова много? Защо гледаме все да избягаме от нея ? От какво се боим ?

Боим се да не открием, че в живота ни има ненужно пропиляно време.

Боим им се да признаем грешките си .

Боим се от това какво ще си помислят хората, ако поемем в друга посока.

Боим се да загубим старото и познатото, дори то да ни причинява страдание .

Боим се да загубим завинаги опора, ако се откажем от сегашната.

Боим се да не изглеждаме нелепо, глупаво, смешно, окаяно, жалко в очите на другите или в собствените си очи.

Боим се да не причиним мъка и страдание на обичаните от нас хора.

Боим се от толкова неща, че ни е трудно дори да ги изброим .

Ето защо измисляме всякакви стратегии за да осигурим нашата неоткриваемост и да не позволим на неприятните обстоятелства, нашите преследвачи да проникнат в скривалищата на душата ни.

Б.Д.Анджелис

Умираме по-малко ...

Умираме по-малко всеки път, когато се отдръпваме от своето истинско аз ...

Умираме по-малко всеки път, когато предпочетем отричането...

Умираме по-малко всеки път, когато позволим на някой да ни убеди и отклони от мечтите ни...

Умираме по-малко всеки път, когато не се вслушваме в сърцето си, копнеещо за любов, нежност и пламенна страст.

Умираме по-малко всеки път, когато проявим страх да живеем в пълнота...

Б.Д.Анджелис

Умираме по-малко всеки път, когато успеем да излъжем себе си...

Закован...

Застанал си на ръба на отвесна скала. Знаеш, че срещу тази скала има друга, до която копнееш да стигнеш. Навярно я виждаш съвсем ясно пред себе си и си представяш колко прекрасно ще бъде, когато стъпиш там. Нищо чудно на другата страна да виждаш само облаци и мъгла и нито къс от скалата, но не се съмняваш, че е там. Нямаш търпение да продължиш напред- знаеш, че тук трябва да скочиш.

После поглеждаш към грамадната бездна между двете страни и се смразяваш от СТРАХ : страх да не паднеш, страх, че нямаш достатъчно сили за такъв скок, страх, че можеш да промениш плановете си, като стигнеш там, но няма да можеш да се върнеш назад, страх, че направиш ли този скок, ще оставиш зад себе си нещо ценно или скъп човек.

В ума ти напират гласовете на твоите мечти и те зовът да не отстъпваш, да си спомниш, че за теб е ужасно важно да стъпиш на другата скала, каквото и да те чака там, и да не забравяш, че прекалено дълго си отлагал този скок, и че останеш ли на досегашното си място, никога няма да почувстваш радост.

Но около себе си чуваш гласовете на хора - едни се мъчат да те разубедят, други се гневят, че ги изоставяш, трети те предупреждават, че правиш фатална грешка.

Ти хвърляш поглед назад, после поглеждаш пред себе си и оставаш безпомощно закован на своето място.

Случва се това, което търсим да почука направо на вратата.

Случва се да ни очаква на следващия ъгъл, на крачка от мястото, където сме спрели с чувството, че сме загубили пътя и никога няма да намерим търсеното.

Случва се то да очаква да повдигнем поглед от старата карта и да се вгледаме внимателно пред себе си, за да видим, че недалеч от нас стои нещо прекрасно, за което никога не сме подозирали...

Случва се внезапно нещо да се появи от нищото. Дали наистина е така ?

Отговорът е съвсем ясен, ти съвсем не си изгубен, просто така си си мислел. А в действителност това е било твоето пристигане на новото място ...

Никога не сме напълно изгубени. И сега не сте... Вървите по път, който ще ви отведе до друг път и така нататък, за да стигнете до места, които не сте забелязвали, нито сте очаквали, но те са там и ви очакват.

Барбара Де Анджелис